

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele v državnem zboru zastopane.

Kos XXVII. — Izdan in razposlan dné 9. maja 1889.

64.

Zakon od 28. aprila 1889,

o ustanovitvi in obratu javnih skladóvnic in pa o skladóvnih listih, katere one izdajajo.

S privolitvijo obeh zbornic državnega zbora ukazujem takó:

§. 1.

Javne skladóvnice.

Javne skladóvnice so tista podjetja, katera na podlagi posebnega dopustila opraviloma oskrbujejo shrambo blagá na tuj račun in so upravičena, izdajati indosabilne (prenosne) skladóvne liste.

Tobaka in soli ni sméti vlagati v javne skladóvnice.

V mejnem okraji se javne skladóvnice praviloma ne smejo ustanavljati.

§. 2.

Svobodni skladi.

Po dopustilu (§. 3) morejo javne skladóvnice ustanavljati javne svobodne sklade, ki se pečajo s tem, da

a) nezacolano, inozemsko blago hranijo v colnem okoliši dotlej, dokler se ne izvrši, kar je

(Slovenisch.)

o njem določeno, to je, dokler se zanje ne plača vvozni col, ali dokler se ne pošlje naprej ali pa zopet pelje iz dežele;

b) blago, izpeljano iz colnega okoliša, zavarujóč njegov izvir, hranijo v colnem izjemku dotlej, dokler se to blago ne oddá v svobodni promet ali povrne v colni okoliš;

c) v mestih, ki so gledé potrošnine proglašena za zaprta, branijo dačno (davku podvrženo) blagó dotlej, dokler se ne ali plača za nje davek ali pa se zopet pelje iz mesta;

d) davčno blago v domačem ozemlju hranijo dotlej, dokler se ne ali plača zanje davek ali pa se zopet pelje v inozemstvo.

Praviloma se smejo ustanavljati javni svobodni skladi, omenjeni pod *lit. a—c*, samo v krajih, v katerih je glavna colnija; tisti skladi pa, ki so omenjeni pod *lit. d*, samo v krajih, kjer je davčni urad.

Odločilni za ustanovitev in obrat svobodnih skladov so poleg določil tega zakona tudi dohodarni propisi in na podlagi poslednjih od finančnih oblastev izdane naredbe, naj si bodo kot pogoji za podelitev dopustila dane uže naprej, ali še le dodatno.

Dopustilo.

§. 3.

Prošnje za podelitev dopustila v ustanovitev javne skladóvnice morajo obsegati:

1. dokazilo, da je podjetnik, oziroma zastopnik, ki se mora postaviti, ako prosi pravna oseba, samosvojen in neomadeževan;

2. izkaz o stališči, krajevni legi in opravi skladovnice, nadalje povédbo, kake vrste blagó se bo vlagalo, zlasti bo-li blago colu ali potrošnini ali obojemu podvrženo, in pa, ali se bo vlagalo tudi drugačno blago, podvrženo prigledu colnih in davčnih uradov;

3. pogoje za rabo skladovnice (pravilnik);

4. če se bodo rabila zemljišča javnih železnih cest, dokazilo, da so ta zemljišča za železnocestni obrat nepotrebna, in privolilo železnocestnega podjetja, oziroma v slučajih v §§. 43. in 45. znamenovanih dokazilo, da se je že naprej razmerje z železnocestnim podjetjem spravilo v red.

Ako se več prosilcev poganja za dopustilo, imajo pri istih pogojih prednost javne združbe (dežele, okraji, občine), za temi pa z ozirom na njih praviloma določeno področje, če obstojé že vsaj tri leta, pridobitne in gospodarske zadruga in pa napredninske blagajnice, naštete v §. 1. zakona od 14. aprila 1885 (Drž. zak. št. 43).

§. 4.

Dopustilo za ustanovitev javne skladovnice podeljuje trgovinsko ministerstvo.

Kadar gré za tako skladovnico, katera je, čeprav samo deloma, določena za vsprjem blaga, podvrženega prigledu colnih ali davčnih uradov (javni svobodni sklad), tedaj se podeljuje dopustilo dogovorno s finančnim ministerstvom.

Pri podelitvi dopustila se je ozirati na potrebe prometa in v ta namen poprašati dotične trgovinske in obrtne zbornice in pa c. kr. kmetijske družbe, oziroma deželnokulturne svéte za njih mnenje.

§. 5.

V zagotovilo terjatev, nastajajočih iz skladovníčnega obrata do skladovníčnega podjetja, in v zagotovilo morebitnih nadomestilnih terjatev dohodarnega erarja je pred podelitvijo dopustila odmeriti in pred njegovim izvrševanjem položiti primerno položnino (kavcijo).

Ta položnina se sme položiti v gotovini, v vrednostnih papirjih, sposobnih za obrestno naložbo imovine varovancev, ali pa z ustanovitvijo

zastavnih pravic na nepremičninah v mejah, izrečenih v §. 230. obč. drž. zak.

Javne združbe se morejo oprostiti te položnine.

Kadar gré za javni svobodni sklad, tedaj mora imetelj skladovnice finančni upravni povrniti troške, kateri se naberejo vsled potrebne pazke dohodninskih uradov in katere mora finančna uprava vsako leto podrobno naznanjati.

§. 6.

Pravna narava skladovníčnih opravil in skladovníčnega podjetja.

K opravnemu obratu spadajoča opravila javnih skladovnic je smatrati v zmislu trgovinskega zakonika za trgovinska opravila, skladovníčna podjetja sama pa za trgovce.

§. 7.

Pristojbinska tarifa.

Pristojbinsko tarifo določuje, ako ta zakon ne ustanavlja kake izjeme, skladovníčna uprava po svoji sprevidnosti; da pa ta tarifa zadobi veljavo, treba jo je objaviti.

Ugodnosti (refakcije, rabati i. t. r.) so dopuščene le tedaj, ako veljajo v obče za vse, in se smejo uporabljati še le tri dni po njih objavi.

Povišave pristojbinske tarife ne morejo zadobiti moči pred 15. dnem po njih objavi.

Pravilnik.

§. 8.

Pravilnik preskuša in odobruje trgovinsko, oziroma finančno ministerstvo, kadar podeljuje dopustilo.

Poznejše premembe pravilnika je vsaj 14 dni predno se začné uporabljati, naznanjati trgovinskemu ministerstvu, katero jih sme prepovedati, ako nasprotujejo določilom tega zakona ali bi utegnile škodovati koristim prometa.

§. 9.

Izvemši pristojbinsko tarifo mora pravilnik v polni meri in določeni obliki obsegati vse druge

pogoje za rabo skládóvnice in ž njo združenih naprav.

Če prostor dopušča, ne more se vlaganje za-
brani nikomur, ako te pogoje izpolni.

Zlasti mora pravilnik obsegati določila:

1. o objavi pravilnika, tarife, tarifnih ugodnosti
in morebitnih njih prememb, potem o objavi sta-
tističnih izkakov;

2. o odgovornosti skládóvničnega podjetja;

3. o dolžnosti, izdajati skládóvne liste;

4. o zakoniti zastavni pravici skládóvničnega
podjetja;

5. o prodajni pravici skládóvničnega podjetja;

6. o razsodišči, njega sestavi, področji, kako
se pred njim postopa, in kako se njegove razsodbe
zvršujejo v mejah danih zakonov.

Določila, ki nasprotujejo temu zakonu, ne
smejo se vzprijeti v pravilnik in nimajo nobene
pravne moči.

Odgovornost se ne sme znižati pod mero,
v §. 14. določeno, zastavna in prodajna pravica pa
ne zvišati čez mero, določeno v §§. 28., oziroma 33.

§. 10.

Objava.

Pristojbinska tarifa in pravilnik kakor tudi
njiju premembe se morajo objaviti v uradnih no-
vinah dotične dežele in poleg tega po sprevidnosti
trgovinskega ministerstva tudi v novinah, katere ono
določi, ter jih je vrhu tega tudi nabiti v skládovnici
na obče pristopnem mestu.

Izkaze o gibanji in stanji vloženega blaga,
kakor tudi skládovnih listov je objavljati tako, kakor
pravilnik to določuje.

§. 11.

Razsodišče.

Kader se stranke podvržejo razsodišču, dolo-
čenemu po pravilniku, postavljeno je to razsodišče,
da odločuje prepire v skládóvničnih opravilih.

Prizivi proti razsodbam tega razsodišča se ne
dopuščajo.

Tožbe za neveljavnost razsodila je v nepre-
ložnem rôku osmih dni po vročitvi pismeno viagati
pri tistem rednem sodniku prve stopinje, kateri bi
bil poklican razsojevati glavno stvar. Podpisati mora
to tožbo odvetnik. Ako se začne tožba za ne-
veljavnost razsodila, ne zabrani se s tem še zvršilo
poslednjega.

Pravne omejitve skládóvničnega podjetja.

§. 12.

Podjetju javne skládóvnice je pod izgubo do-
pustila prepovedano, na svoj ali tuj račun trgovati
z blagom, ki bi se po svoji vrsti dalo vsprijeti
v skládóvnice, ali pa dajati na svoj ali tuj račun
zajem na blagó, vloženo v njegovo skládóvnico.

§. 13.

Določila pogodeb nimajo pravne moči, ako
nasprotujejo kaki dolžnosti, na katero je skládóvnično
podjetje po zakonu navezano.

§. 14.

Odgovornost skládóvničnega podjetja.

Skládóvnično podjetje je odgovorno za vsako
škodo, katera nastane, ako se zanemari rednega
trgovca skrbnost v opravičnih poslih, ki se pojavijo
iz obrata skládóvničnega.

Skládóvnično podjetje mora dokazati, da je to
skrbnost res gojilo.

Skládóvnično podjetje je odgovorno za svoje
ljudi in druge osebe, katere rabi v svojih poslih.

Zaradi take izgube, zmanjšave ali poškodbe
vloženega blaga, katera se pri izročitvi ni dala od
zunaj spoznati, sme se skládóvnično podjetje klicati
na odgovor samo tedaj, kadar se je brez odlašanja
brž po ti najdbi prosilo v zmislu člena 348. občega
trgovinskega zakonika, da naj se določi izguba,
zmanjšava ali poškodba, in se dokaže, da se je
izguba, zmanjšava ali poškodba zgodila v dobi, ko je
že bila skládóvnica blago vsprijela in predno ga je
izročila.

Zastaranje tožeb ali ugovorov proti skla-
dóvničnim podjetjem zaradi izgube, zmanjšave ali
poškodbe ali pa zakesnele izročitve blagá se ravna
po določilih, danih za odpravnike (speditêrje)
v členu 386. trgovinskega zakonika.

Vendar si sme skladóvnično podjetje izgovoriti v pravilniku ali s posebnim dogovorom, da po vsprejetji blaga neha vsaka pravica zaradi zmanjšave ali poškodbe blaga tudi tedaj, kadar se ti pri izročitvi iz skladóvnice nista dali spoznati in sta se še le kesneje zapazili, ako se omenjena pravica ne zglaší pri skladóvničnem podjetji v določenem roku po izročitvi. Ta rok ne smé biti krajši kakor štiri tedne.

§. 15.

Zavarovanje.

Skladóvnično podjetje mora pod svojo odgovornostjo (§. 14) skrbeti zató, da se vloženo blagó takoj po vskladbi zavaruje proti požaru.

Ako bi požar napravil škodo, stopi na mesto blaga zavarovalna vsota.

Samo skladóvnično podjetje je upravičeno vsprejemati zavarovalno vsoto, ako se je izdal skladóvni list.

§. 16.

Javne dražbe.

Podjetja javnih skladóvnic so upravičena, tudi brez oblastvenega dovoljenja napravljati javne dražbe vložnega blaga.

Zapisnike o teh dražbah zadene I. stólbe pristojbina, katera se odmeri po dražbenem izkupilu.

Dražbeni pogoji so prosti kolka in pristojbin.

Vendar veljajo določila drugega in tretjega odstavka samo za tiste skladóvnice, v katerih se javne dražbe ne obtežujejo v korist dežele, okraja, občine ali kake druge združbe (kakor borse in drugih takih zavodov).

Skladóvni list.

§. 17.

Skladóvnično podjetje je zavezano, o blagu, vložnem v skladóvnicu, dati pokladatelju na njegovo zahtevo skladóvni list, kateri mora biti izrezek iz sopolóžne (juksta) knjige, tekóma (neprenehoma) vedéne po skladóvničnem podjetji, in mora obsegati dva držeča se sicer, ali vendar razdružna dela,

1. skladóvno-posesni list (recepis) in
2. skladóvno-zastavni list (warrant).

§. 18.

Oba dela skladóvnega lista se morata glasiti na zaukaz (ordre) in obsegati morata ozirajoč se drug na drugega:

1. ime skladóvnice, danizdanja in podpis uradnika, pooblaščenega v to od skladóvničnega podjetja;
2. tekoče število skladóvne knjige;
3. ime in bivališče pokladateljevo;
4. natančne povedbe o množini in vrsti in pa morebitnih posebnih znamenjih vložnega blaga;
5. povedbo, pri kom in za kako vrednost se je zavarovalo blago;
6. čas, kako dolgo bo trajala skladba, ako se je to morda določilo že naprej;
7. povedbo, ali se blaga drži kak col ali davek ali kaka druga javna davščina ali pa pristojbina in predtroški skladóvničnega podjetja.

§. 19.

Indosamenti.

Oba dela skladóvnega lista se moreta vkupe ali posamez (ločeno) prenesti po indosamentu (nahrbtnici).

Kadar se preneseta oba dela vkupe, tedaj velja indosacija posestnega lista za oba dela.

Prvi indosament warranta.

§. 20.

Ako se warrant prenese posamez, mora prvi warrantov indosament, ki nameruje odločeni prenos, obsegati:

1. ime in bivališče warrantovega indosatarja;
2. povedbo denarne vsote z morebitnimi obrestmi vred, za katero se ima prepustiti zastavna pravica do vložnega blaga;
3. dan, katerega doteče zastavna vsota.

Té točke je poodčititi tudi na posestnem listu.

Vrhu tega je vpisati tak indosament v polni vsebini in s pridejanim dnem, mesecem in letom

v skladovno knjigo podjetja, in izvršeni vpis mora podjetje zaznamenovati tako na posestnem listu kakor na warrantu s pristavkom, katerega dné, meseca in leta se je indosament vpisal v skladovno knjigo.

Ako se kaka teh formalnosti opusti, indosament nima moči.

§. 21.

Warrantov domicilijati je skladovnično podjetje, ako ni v prvem indosamentu (§. 20) imenovan drug v istem kraju bivajoč domicilijati.

Ako pa se je to imenovanje zgodilo, zaznamenovati je ime domicilijatovo tudi na posestnem listu in v skladovni knjigi.

§. 22.

Drugi indosamenti.

Drugi indosamenti katerega izmed obeh delov skladovnega lista ali obeh delov vkupe niso gledé vsebine navezani na določila §. 20., in vpisati jih je v skladovno knjigo podjetja samo na prošnjo imeteljevo in sicer po vsebini dotičnega indosamenta od besede do besede.

Pravna moč predaje:

a) posestnega lista.

§. 23.

Predaja indosovanega posestnega lista indosatarju ima za pridobitev pravic, zavisnih od predaje blagá, iste pravne moči, kakor predaja blaga samega.

Ako se izda skladovni list, ne more se predaja blagá izvršiti drugače.

§. 24.

Kadar se prenese posestni list brez warranta, tedaj pridobi indosatar posestnega lista pravice samo v mejah, postavljenih po tistih pravicah (§. 25), ki nastanejo vsled odločene indosacije warranta (§. 20).

§. 25.

b) warranta.

Da se postavi na vloženo blago zastavna pravica, potrebuje se in zadostuje, ako je skladovni

list izdan, da se indosatarju izda warrant, indosovan z ozirom na določila, v §. 20 podana.

§. 26.

Izména skladovnega lista.

Imetelj obeh delov skladovnega lista, ki se v zmislu člena 36. občega meničnega redú izkaže lastnika, smé od skladovničnega podjetja zahtevati, da se mu neposredno na njegovo imé izda nov skladovni list.

Tudi je upravičen, ako dohodnouradni propisi temu ne nasprotujejo, zahtevati, da se razdeli vloženo blagó v poljubne manjše dele in se mu izda neposredno na njegovo imé toliko novih skladovnih listov, kolikor novih delov nastane po razdelitvi blaga.

V prvem odstavku zaznamenovane pravice se smeta, ako to ob enem in istem času zahtevata, poprijeti tudi obe stranki, ki imata vsaka svoj del skladovnega lista.

V vseh slučajih morajo lastniki skladovnega lista plačati troške, ki nastanejo iz njih zahteve, in podjetje jim mora odvzeti prvotni skladovni list.

Podjetje je pri tem upravičeno, na novi skladovni list postaviti prvotno datovanje.

§. 27.

Ogledna pravica.

Skladovnično podjetje je dolžno, da z ozirom na opravilne ure, določene v opravilniku, o vsakem času dovoli ogledovanje vloženega blaga pokladatelju, oziroma lastniku (§. 23) skladovnega lista, ako se je tak izdal, kakor tudi lastniku warranta. Pokladatelju, oziroma lastniku skladovnega lista se mora tudi dovoliti, da si smé od vloženega blaga vzeti vzorcev pod modalnostmi, katere je natančneje določiti v pravilniku.

§. 28.

Zakonita zastavna pravica skladovničnega podjetja.

Tako dolgo, kakor vskladba traja, ima skladovnično podjetje do vloženega blaga zastavno pravico, katera ohrani svojo moč tudi o konkurzu in ima prednost pred vsemi ostalimi pravicami?

a) zaradi lastnih pravilniku in tarifi primernih pristojbin, katere podjetju gredó za vskladbo, shrambo, ravnanje, zavarovanje in izročitev blaga, in

b) zaradi vseh poprejšnjih troškov, katere je podjetje gledé blaga na račun pokladateljev plačalo za cole, potrošnine, kot troške za prevoz in vzdrževanje ali iz drugih vzrokov, kakor tudi sploh zaradi vseh terjatev iz tekočega računa v zakonito dopuščenih (§. 12) skladóvniških opravilih.

Ako je izdan skladóvni list, sme se ta zastavna pravica nasproti lastniku skladóvnega lista ali katerega njegovih delov zahtevati samo, če se je pri izdaji skladóvnega lista v obeh njega delih zaznamovalo, koliko terja skladóvnično podjetje od pokladatelja, ali pa, kolikor se to tiče lastnih pristojbin skladóvničnega podjetja, katere so se narastle o tem blagu še le po izdaji skladóvnega lista, samo do take mere, kolikor pripada teh pristojbin na skladóvno dobo, uže naprej določeno v skladóvnem listu §. 18., št. 6., če se pa nobena skladóvna doba ni naprej povedala, kolikor jih pripada na dobo ne več kakor enega leta od dné počenši, katerega se je izdal skladóvni list.

Prejetje blaga.

§. 29.

Če skladóvni list ni izdan, zavezano je skladóvnično podjetje, pokladatelju izročiti blago o vsakem času, ako plača še neporavnane colne in potrošniške pristojbine in pa sê zakonito zastavno pravico zvezane pristojbine in terjatve podjetja samega (§. 28., prvi odstavek).

Če pa je skladóvni list izdan, zavezano je skladóvnično podjetje, lastniku obeh delov skladóvnega lista o vsakem času izročiti blago proti istočasni povrnitvi tega lista in proti plačilu še neporavnanih colnih in potrošniških pristojbin in pa pristojbin in terjatev podjetja samega po drugem odstavku §. 28.

§. 30.

Ako ob enem ne vrne WARRANTA, more lastnik posestnega lista izročitev blaga zahtevati le tedaj, kadar v izročitev lastniku WARRANTOVEMU položi pri skladóvničnem podjetji zastavno vsoto z morebitnimi obrestmi vred, ki jih je izračunati do tistega dné, katerega WARRANT izteče (§. 20., št. 2).

Uporabi SPREDAJ STOJEČIH določil ne nasprotuje to, da WARRANT še ni dospel, ali skladóvna doba še ni iztekla, ali da lastnik WARRANTOV ni znan.

Ako je na WARRANTU imenovan poseben domicilij (§. 21), mora mu skladóvnično podjetje položitev zastavne vsote dati na znanje.

Skladóvnično podjetje mora znesek, kateri se v rešitev WARRANTA položi pri njem, izročiti lastniku WARRANTA proti temu, da mu WARRANT odzame; ako pa bi se ta znesek ne potegnil v treh mesecih po izteku WARRANTA, mora ga skladóvnično podjetje položiti pri sodišči.

§. 31.

Protest zavoljo neplačila WARRANTA.

Kadar se WARRANT ne reši tistega dné, katerega izteče (§. 20., št. 3), tedaj si mora WARRANTOV lastnik pod izgubo regresne pravice (§. 36) dati s pravočasno napravljenim protestom potrditi, da je pokazal domicilijatu (§. 21) WARRANT v plačilo, a da plačila ni dobil.

Za čas in obliko protesta so merodajna določila občega meničnega redú o protestu zaradi neplačila.

§. 32.

Prodajna pravica WARRANTOVEGA lastnika.

Ako se WARRANT ne reši v róku protesta (§. 31), more lastnik njegov izposlovati, da se blago proda.

Isto pravico ima prvi indosant (§. 20) WARRANTOV, kakor hitro ta list pride po povratnem rešilu nanj.

§. 33.

Prodajna pravica skladóvničnega podjetja.

Kadar se tako blago, ki je vloženo na določen čas, ne vzame iz skladóvnice po preteku izgovorjene dobe, a tako blago, ki je vloženo na nedoločen čas, ne v teku enega leta od vskladbe in, ako se je izdal skladóvni list, od izdaje skladóvnega lista, ali pa kadar blagu preti pokvara, tedaj je skladóvnično podjetje upravičeno, blagó prodati, ako se je to prej na znanje dalo pokladatelju.

§. 34.

Kako je izvršiti prodajo blaga.

Prodajo vložnega blaga, dopuščeno po §§. 32. in 33., izvršiti je brez sodnega postopanja po določilih, podanih v členu 311. občega trgovinskega zakonika.

Kupcu se blago izroči, kadar skladóvničnemu podjetju plača kupno ceno.

§. 35.

Kako je uporabiti izkupilo.

Z izkupilom za blago, prodano po §. 32. in 33., mora skladovnično podjetje v naslednjem redu poravnati:

1. še neporavnane colne in potrošninske pristojbine;
2. troške za prodajo;
3. svoje še zakonito zastavno pravico zvezane pristojbine in drugačne terjatve (§. 28.);
4. terjatev warrantovega lastnika s postranskimi pristojbinami vred.

Warrant je tedaj, kadar se popolnoma izplača, lastniku odvzeti, sicer pak je na njem samo zaznamenovati del odplačila in ga zopet vrniti lastniku.

Ako po izplačilu warranta ostane še kak prebitek, izročiti ga je lastniku posestnega lista za to pa mu odvzeti ta list.

Zneski, kateri pripadajo warrantu in posestnemu listu, morajo se položiti pri sodišči, ako se ne potegnejo v treh mesecih po izteku warranta, oziroma po doteku skladovne dobe (§. 33.).

§. 36.

Regresna pravica lastnika warrantovega.

Ako lastnik warrantov ni popolnoma izplačan s prodajo blaga (§§. 32. in 33.), pristaja mu za še ne plačani del njegove terjatve regres proti prvemu indosantu warrantovemu (§. 20.) in proti njegovim nastopnikom. Merodajna so za ta regres določila meničnega redú.

Kadar se je blago prodalo po napravi protesta (§. 31.), tedaj prične rok notifikacije in pa zastiranje proti lastniku, ki je dal warrant protestovati, z dnem dokončane prodaje blaga.

Vendar regres ni dopuščen, ako se prodaja blaga ni izposlovala v tridesetih dneh počenši od dne, katerega se je protest napravil.

Zvršilna in zavarovalna sredstva.

§. 37.

Zvršilna (eksekutivna) in zavarovalna sredstva ne morejo zadevati niti blaga, o katerem se je izdal

skladovni list, niti pravic, katere ima do blaga lastnik posestnega lista ali warranta.

Predmet zvršilnim in zavarovalnim sredstvom sta v takem slučaju samo oba dela skladovnega lista.

§. 38.

Kadar se je prej, ko se je warrant posamez (ločeno) prenesel (§. 20.), zaznamenovala na posestnem listu sodna naredba, s katero se prenašajo ali omejujejo pravice lastniku posestnega lista, tedaj ni dopuščen tak posamičen (odločen) prenos warranta, in skladovnično podjetje mora o takem prenosu vpis v skladovno knjigo zavriniti.

§. 39.

Amortizacija skladovnih listov.

Kadar se je izgubil skladovni list ali kak njegov del, tedaj je glede amortizacije zmiselno uporabiti v členu 73. občega meničnega redú podana določila takó, da se dovoljenje za pričetek amortizacijskega postopanja mora naznaniti skladovničnemu podjetju.

Ako skladovna doba še ni dotekla (§. 33.), mora se pri posestnih listih določiti pričetek amortizacijskega roku na prvi dan po preteku skladovne dobe.

Kadar gre za amortizacijo posestnega lista ali za amortizacijo obeh delov skladovnega lista, tedaj more po pričetku amortizacijskega postopanja in predno izide amortizacijska razsodba, sodišče proti popolnemu zagotovitlu gledé morebitnih terjatev tretjih oseb dati prosilec amortizacije oblast, da vzame blago iz skladovnice. Ako se kedó ne poprime te pravice, sme po izvršeni amortizaciji tisti, v katerega korist se je izrekla, od skladovničnega podjetja zahtevati, da mu na njegove troške izdá nov posestni list oziroma oba dela skladovnega lista.

Kadar gre za amortizacijo v zmislu §. 20. indosovanega warranta, tedaj more po pričetku amortizacijskega postopanja in predno izide amortizacijska razsodba, sodišče proti popolnemu zagotovitlu gledé morebitnih terjatev tretjih oseb dati prosilec amortizacije oblast, da vsprejme zastavno vsoto s postranskimi pristojbinami vred in pa da stori tiste korake, ki so v zmislu tega zakona potrebni v varstvo njegovih pravic in v dobičev njegovih terjatev.

§. 40.

Kolkovne pristojbine pri skladóvnih listih.

Ne razločujé vrednosti blagá podvrženi so posestni listi in vsak njih indosament trdni kolkovni pristojbini petih novih krajcarjev, katero je plačevati po določilih §. 3 v ministerskem ukazu od 28. marca 1854 (Drž. zak. št. 70).

Z ozirom na čas, v katerem se je začela pristojbinska dolžnost, odgovorni so za plačilo pristojbine pokladatelji, podpisovalci indosamenta, imetelj posestnega lista in skladovnično podjetje z nerazdelno zavezo. Ako se ta kolkovna dolžnost ne izpolnjuje, uporabljati je §§. 20.—22. zakona od 8. marca 1876 (Drž. zak. št. 26) takó, da znaša zvišana pristojbina, katero je pobirati, z všteto redno pristojbino petdesetkrat toliko, kolikor neplačana ali ne po propisu plačana ali ne o pravem času plačana pristojbina.

Warranti, kateri se posamez (ločeno) indosujejo (§. 20), podvrženi so pristojbini kakor menice in uporabljajo se torej o njih zmiselno določila §§. 2.—17. in 20—26 zakona od 8. marca 1876 (Drž. zak. št. 26).

Razmere med javnimi skladovnicami in železnicami.

§. 41.

Take kolejne zveze (dovlačnice), katere se napravijo med javno skladovnico in javno železnico ali prekladiščem, ležečim ob plovni vodni cesti, morajo se v zmislu določil §. 1. zakona od 18. februarja 1878 (Drž. zak. št. 30), smatrati za občekoristne, ako jim je po dotičnih pravilih trgovinsko ministerstvo podelilo zvršilno dovoljenje.

§. 42.

O uredbi vzajemnih prometnih razmer med železnocestnim podjetjem in podjetjem javne skladovnice, zlasti pa tudi o tem, kako se je posluževati reekspedicijskih, skladovnici priznanih ugodnosti, pristoji razloka trgovinskemu ministerstvu, ako se vdeleženi stranki ne moreta sporazumeti. Pri ti razloki je primerno uporabljati določila §. 10., *lit. g*) v ukazu od 14. septembra 1854 (Drž. zak. št. 238).

§. 43.

Ustanovitvi javnih skladovnic na zemljiščih javnih železnic je dati prednost pred ustanovitvijo zasebnih skladovnic.

Ta zemljišča se smejo le tedaj prepuščati zgorenjemu namenu, kadar jih železnocestni obrat ne potrebuje, o čemer naj razsoja trgovinsko ministerstvo, ako bi se pokazal kak dvom.

Sicer pak se morajo pogoji o prepustitvi zemljišča in morebitnih odškodninskih terjatvah določiti z dogovorom, katerega sklene podjetje skladovnično sè železnocestnim podjetjem in katerega odobrilo je zavisno od trgovinskega ministerstva.

Poraba železnocestnih zemljišč za javne skladovnice prestatí ima v tistem slučaju in času, ko se pokaže, da se ne da več združiti s potrebami železnocestnega obrata, o čemer naj, ako treba, razloča trgovinsko ministerstvo.

§. 44.

Ako je javna skladovnica v posesti javne železnice, gre gledé skladovnične tarife (§. 7) trgovinskemu ministerstvu ista ingerencija, kakor gledé tovarne tarife železnice.

Zasebne skladovnice.

§. 45.

Če nedostaje javnih skladovnic, smé podjetje javne železnice z dovoljenjem trgovinskega ministerstva na svojih zemljiščih, ako in dokler so ta za obrat nepotrebna, dopustiti skladovnice, katere nimajo svojstva javne skladovnice (§. 1.) (zasebne skladovnice).

Take skladovnice se dopuščajo samo na določen čas in ako se je ustanovil primeren rok odpovedi.

Dopuščajoč take skladovnice se je še držati načela, da se tako dopuščenje dáje, kolikor to dovoljujejo prostorne razmere in ozir na namerjani namen. raznim prosilcem pod istimi pogoji, in se pri tem ne sme dajati prednost ne ti ne oni osebi.

Kadar se poslej pokaže, da se tista zemljišča, katera služijo že ustanovljenim ali pa takim zasebnim skladovnicam, ki se bodo še le ustanovile, potrebujejo za sicer zagotovljeno napravo javne skladovnice, tedaj sme trgovinsko ministerstvo, dopravlšavši poprej železnocestno podjetje, izreči, da mora zasebna skladovnica dati ta zemljišča v gorenji namen na razpolaganje še pred dotekom rabne

dobe, oziroma rokú za odpoved, in da jih mora železnocestno podjetje odslej pod istimi pogoji prepušiti v rabo javnim skladóvnicam.

Ako se je tistemu, ki je dotlej bil upravičen rabiti ta zemljišča, prizadela morda s tem kaka škoda, poplačati mu jo je s primerno odškodnino.

V poizvedbo te odškodnine se je ravnati, ako drugega dogovora ni, zmislu primerno po določilih zakona od 18. februarja 1878 (Drž. zak. št. 30), o razvojitvi v namen zgradbe in obrata železnih cest.

Sicer pak naj trgovinsko ministerstvo razloča o vseh prepirih, ki se tičejo izvršitve zgorenjih določil.

§. 46.

Vlaganju blaga pod milim nebom ali v posebnih rezervoarjih (za petrolej, špirit i. dr. t. r.) določene skladóvne naprave, ki niso pritklina niti javne (§. 1), niti zasebne skladóvnice (§. 45, prvi odstavek), morajo se, po tem ali služijo v občo rabo ali ne, z ozirom na uporabo določil §§. 43 in 45 smatrati enake javnim ali zasebnim skladóvnicam.

Prav tako je zmislu primerno uporabljati zgorenja določila z ozirom na skladišča, kjer se mislijo ustanoviti naprave rečene vrste.

§. 47.

Izvemši v §§. 45. in 46. podane naredbe, ne veljajo določila tega zakona o vseh ostalih sedaj že ustanovljenih in tudi takih zasebnih skladóvnicah, ki se bodo še le ustanovile, posebno ne veljajo tudi o zasebnih svobodnih skladih za davčni cukar in davčno žganjé, ustanovljenih po §§. 44. in 73. zakonov od 20. junija 1888 (Drž. zak. št. 95 in 97).

§. 48.

Vskladba s pomešanjem blagá raznih vskladateljév.

Vladi se daje oblast, da tistim javnim skladóvnicam, ki so opravljene za vlaganje pomešanega blaga iste vrste, dovoli vsprejeti v pravilnik taka

določila, ki se ne zlagajo s propisi tega zakona, ako se pokaže, da so neizogibno potrebna za to vrsto vskladbe.

V kaki meri se morejo tudi javni svobodni skladi opraviti tako, kakor je v prvem odstavku povedano, to se ustanavlja z dohodno - uradnimi propisi.

§. 49.

Kazenska določila.

Ne da bi se s tem morebiti kakó omejila uporaba drugačnih kazenskih določil, morejo se skladóvnična podjetja zato, ker prestopijo ali prelomijo določila tega zakona ali podeljenega jim dopustila, pravilnika ali pristojbinske tarife, ali pa zato, ker ne pazijo propisov finančne uprave (§. 2), kaznovati z redóvnimi kaznimi od 100 do 1000 gl., in ako ponové svoje kaznivo dejanje, morejo se kaznovati s tem, da se jim odvzame dopustilo.

Ako gré za to, ker se ni pazilo na propise finančne uprave, pristoji o tem razloka finančnim oblastvom, v vseh drugih slučajih pa oblastvu, ki je postavljeno, da podeljuje dopustilo (§. 4).

Vendar je vselej za odvzetje dopustila pristojno samo tisto oblastvo, ki je postavljeno, podeljevati je (§. 4).

Globe prisojene po tem zakonu, pripadajo ubožnemu zakladu tistega kraja, kjer se je kaznivo dejanje storilo.

Končna določila.

§. 50.

Ko zadobi pričujoči zakon moč, ne dopušča se več, podeljevati dopustila za javne skladóvnice v zmislu ministerskega ukaza od 19. junija 1866 (Drž. zak. št. 86).

Tiste skladóvnice, ki so se ustanovile na podlagi tega ministerskega ukaza, morajo v treh mesecih potem, ko ta zakon zadobi moč, dokazati pri trgovinskem ministerstvu, da se njih pravilnik zлага sè zahtevami tega zakona, ako hočejo, da se priznajo za javne skladóvnice v zmislu tega zakona. Nadalje morajo, ako se ne oprosté od položbe kaveije (§. 5., tretji odstavek), tó položiti po §. 5. v roku, katerega jim določi oblastvo, postavljeno za podeljevanje

dopustil (§. 4.), in izposlovati morajo, da se njih firma vpiše v trgovinski register.

Kadar se taka skladóvnica ne prizna v zmislu tega zakona za javno, tedaj ne sme več veljati za javno skladóvnico, in torej tudi ni upravičena, takó se zaznamenovati, ampak ravnati je ž njo kakor se zasebno skladóvnico (§. 45., prvi odstavek). Taka zasebna skladóvnica ne vživa pravic, pridržanih javnim skladóvnicam, in zlasti ne sme izdajati indosabilnih skladóvnih listov niti v zmislu tega zakona, niti v zmislu ministerskega ukaza od 19. junija 1866 (Drž. zak.št. 86); skladóvne liste, kateri so se izdali za poprej vloženo blago, presojeti je po določilih tega ministerskega ukaza.

§. 51.

Zvršitev tega zakona se naroča Mojim ministrom za trgovino, finance in pravosodje.

V Schönbrunnu, dné 28. aprila 1889.

Franz Josef s. r.

Taaffe s. r.

Dunajewski s. r.

Bacquehem s. r.

Schönborn s. r.